

**Obetovanie slovenského národa
Sedembolestnej Panne Márii, patrónke Slovenska**

Sedembolestná Matička, obráť svoje milostivé oči na nás, ktorí sa s detinskou prítlustnosťou utiekame pod tvoj materinský plášť ako vďačné deti k dobrej Matke slovenského národa. teba vzývali naši otcovia a milé matky viac ako tisíc rokov. K tebe horela láska nášho národa a v teba, Matka Božia, sme s dôvernosťou a pravou pobožnosťou skladali svoju nádej.

Ó, ty dobrá Matka, plná milostí, cez stáročia v čase najväčších potrieb a úzkostí si na nás obrátila z vysokosti nebies svoje ľútostivé oči. Ako ranná dennica si svietila nášmu národu svetlom pravej viery, zastala si sa nás, bránila a chránila si nás pred zahynutím. Ty si nás vždy ochránila, Matka dobrej rady. Preto aj od čias apoštola svätého Metoda zaznievajú nám vršky i kvetnaté údolia piesňou a vznáša sa zbožný hlas twojho národa po všetkých končinách slovenskej krajiny. Ty si jediná naša pomocnica po Bohu a okrem teba nikoho takého nemáme. Pod znakom nášho spasenia v údolí troch našich vrchov sme ako na Kalvárii vyše tisíc rokov trpeli a hľadeli na tvoje srdce prebodené siedmymi mečmi a preplnené bolestami.

Ty si vedela trpieť so svojím Synom, preto si mala súcit s utrpením nášho národa, ktorý na svete nemal láskavejšiu matku nad teba. Keď rozjímame nad ranami nášho národa a nad siedmimi bolestami twojho Srdca, vidíme, že si nás naučila húževnatosti slovenskej lípy i ustavične priúčala nezúfať pod krížom života. Povzbudení touto nádejou a dôverou utiekame sa pod tvoju ochranu. Ako národ sa cítime tvojimi deťmi a pre osobitnú ochranu, ktorou obdarúvaš náš národ, nazývame ťa dobrou Matkou tohto národa.

Prosíme ťa, naša drahá patrónka, ochraňuj našu cirkevnú a svetskú vrchnosť, všetkých občanov i našu drahú krajinu, aby ona, obdarená i osvietená darmi Ducha Svätého, slúžila za príklad zbožnosti, spravodlivosti a mravnosti. Svojím mocným príhovorom u svojho Syna vypros nám povzbudzujúcu milosť, aby sme vlastným pričinením zveľaďovali vo svojich dušiach katolícku zbožnosť, nadovšetko častejším svätým prijímaním a čítaním dobrých kresťanských časopisov a kníh. Kiežby sme so štedrou obetavosťou napomáhali obnovenie chrámov, budovanie katolíckych škôl, starali sa o zveľadenie katolíckych spolkov, o pomoc chorým a zaopatrovanie starých a sirôt.

A ty, svätý Michal, vodca nebeského vojska, stráž aj našu slovenskú krajinu, vy, svätý Cyril a svätý Metod, naši apoštoli, prihovárajte sa v nebesách za dobrých kňazov, kazateľov a spisovateľov. Ty, svätý Vojtech, ty, svätý Bystrík, svätí biskupi a mučeníci, vzbudte v nás bojovného a odvážného ducha. Svätý Ondrej a svätý Benedikt, učte nás väčšmi milovať Boha, ako naše telá a zemskej majetky. A vy, svätí košickí mučeníci, vyproste nám trpezlivosť, čo by nám pomáhala premáhať zlobu tohto sveta.

A teraz, dobrá naša Matka, zahrň svoju materinskou láskou celý národ, chráň našu slovenskú krajinu a v nej nás všetkých, ktorí sa ti oddávame telom i dušou. Zostaň s nami, aby sme ťa mohli chváliť a velebiť na veky. Amen.

**Ruženec k Sedembolestnej Panne
Márii
so sestrou Zdenkou**

Pieseň: (Spieva sa na nápev piesne Tie šaštínske zvony č. 405)

My sme dnes prišli sem, / uctiť si túto zem.
Kde naša sestrička, / blažená Zdenička, //
prosí u Pána, / stále pomáha, //
by sme kríže tie / niesli statočne. //
Zo srdca spievajme, / so Zdenkou ďakujme.

Verím v Boha, Otca všemohúceho, Stvoriteľa neba i zeme, i v Ježiša Krista, jeho jediného Syna, nášho Pána, ktorý sa počal z Ducha Svätého, narodil sa z Márie Panny, trpel za vlády Poncia Piláta, bol ukrižovaný, umrel a bol pochovaný, zostúpil k zosnulým, tretieho dňa vstal z mŕtvych, vystúpil na nebesia, sedí po pravici Boha Otca všemohúceho. Odtiaľ príde súdiť živých i mŕtvych. V.: Verím v Ducha Svätého, v svätú Cirkev katolícku, v spoločenstvo svätých, v odpustenie hriechov, vo vzkriesenie tela a v život večný. Amen.

Otče náš, ktorý si na nebesiach posväť sa meno tvoje, príď kráľovstvo tvoje, bud' vôľa tvoja ako v nebi, tak i na zemi. V.: Chlieb náš každodenný daj nám dnes a odpust' nám naše viny, ako i my odpúšťame svojim vinníkom, a neuved' nás do pokušenia, ale zbav nás Zlého. Amen.

1) Zdravas', Mária, milosti plná, Pán s tebou. Požehnaná si medzi ženami a požehnaný je plod života twojho, Ježiš, ktorý nech v nás rozmnožuje úctu k Sedembolestnej Matke. V.: Svätá Mária, Matka Božia, pros za nás hrievnych teraz i v hodinu smrti našej. Amen.

2) ktorý nech v nás rozmnožuje dôveru k Sedembolestnej Matke

3) ktorý nech v nás rozmnožuje lásku k Sedembolestnej Matke

Sláva Otcu i Synu i Duchu Svätému, V.: ako bolo na počiatku, tak nech je i teraz, i vždycky, i na veky vekov. Amen.

Prvá bolest: Ježiš, ktorého utrpenie ti bolo od Simeona zvestované

Pieseň: 1. Simeon povedal / prebolestné slová: //
Ostrý meč zasiahne/ do tvojeho srdca. //
Ty si prijala, / Zdenke vzor dala, //
že Božia vôľa / plní sa celá. //
Ved' len cez bolesti / dôjdeme k radosti.

Prorok Simeon povedal v chráme Panne Márii tieto slová: „*On je ustanovený na pád a na povstanie pre mnohých v Izraeli a na znamenie, ktorému budú odporovať, a tvoju vlastnú dušu prenikne meč, aby vyšlo najavo zmýšľanie mnohých sŕdc.*“ (Lk 2, 34 — 35)

Bl. Zdenka hovorí: „Veľkosť Ježišovho utrpenia mi dáva pochopiť i oceniť aj veľkosť Jeho lásky.“

Mária s Jozefom prinášajú dieťa Ježiša do chrámu a tu opäť Máriu čaká nepochopiteľná udalosť predpovede jej utrpenia. Boh prekvapuje. Boh pozýva. Sestra Zdenka sa cítila povolaná zachrániť nespravodlivo odsúdených kňazov, rozhodla sa odpovedať na vnútorné volanie, aj keď vedela, že táto jej obeť ju bude stáť veľa – život.

Mária, Matka siedmich bolestí, ty nám dávaš účasť na kríži, ktorý sa dotýka i nás osobne, stretávame sa s ním na každom kroku, vidíme ho v očiach blížnych, pozorujeme ho v tvárich našich drahých. Objavujeme jeho tieň aj v našom živote, tak radi by sme to zmenili, ale ty nám hovoriš, aby sme nehľadali Krista bez kríža, lebo nájdeme kríž bez Krista. My však chceme poznáť Krista a to Ukrižovaného.

Otče náš
7 x Zdravas', Mária
Sláva Otcu

Sväta Matka, Krista rany, ktorými bol dorážaný, hlboko mi v srdce vtlač.

Evanjelista sv. Matúš píše: „*Ked' sa zvečerilo, prišiel zámožný človek z Arimatey, menom Jozef, ktorý bol tiež Ježišovým učeníkom. Zašiel k Pilátovi a poprosil o Ježišovo telo. Pilát rozkázal, aby mu ho dali. Jozef vzal telo, zavinul ho do čistého plátna a uložil do svojho nového hrobu, ktorý si vytiesal do skaly.*“ (Mt 27, 57 — 60)

Bl. Zdenka hovorí: „Táto moja obeť bude má stať veľa, ale chcem byť veľkodušná, všetko chcem konať skrze Krista.“

Posledná bolest, kalich je plný, nastáva rozlúčka, vložili ďa do hrobu. Slzy stekajú po Máriinej tvári a to je bolest všetkých našich matiek, ktoré stratili dieťa. Slzy postupne odplavia bolest, hoci rana ostáva. Nebo sa opäť vyjasní a v duši zavládne pokoj. Sestra Zdenka vedela, že utrpenia a kríž nie sú poslednými slovami v živote. Bola sestrou vzkriesenia.

Mária, Matka siedmich bolestí, nikdy nám nedaj zúfať, uzatvoríť sa do svojej bolesti, aby nás neovládlo pokušenie zanechať všetko a ďalej nebojovať, ale naopak, nech sme ľuďmi nádeje, ľuďmi radostného vzkriesenia.

Záver: 3x Zdravas', Mária... Ježiš, ktorého si s bolestou oplakávala
Matku Prebolestnú / aj Zdenku uctíme, //
za milosť získanú, / vrúcne podčakujme. //
A do ľažkých chvíľ / prosme hojnosť síl, //
by sme Bohu vždy / verní zostali, //
do neba smeli prísť, / jak rodina sa zísť.

R.: Oroduj za nás Matka Sedembolestná.

V.: Aby sme sa stali hodní Kristových prisľúbení.

Modlime sa: Prosíme Ťa, Božský Spasiteľ, dožič nám, aby sme sa stali účastnými zásluh Tvojho utrpenia, keď úctivo rozjímame o bolestiach Tvojej panenskej Matky, ktoré prebodli jej nevinnú dušu, ako jej to predpovedal svätý starec Simeon. Amen.

Šiesta bolest: Ježiš, ktorého mŕtve telo si držala vo svojom náručí

Pieseň: 6. Naša Mať bolestná / v lone drží Syna. //
Poznáva hrôzu múk, / ktoré On z ľudských rúk //
nevinne prijal, / by nám spásu dal. //
S Ním zjednotenou / obetou živou //
i Zdenka sa stáva, /za kňazov sa dáva.

Evanjelista sv. Ján píše: „*Prišli k Ježišovi a videli, že je už mŕtvy, kosti mu nepolámalí, ale jeden z vojakov mu kopijou prebodol bok a hned' vyšla krv a voda.*“ (Jn 19, 34-35)

Bl. Zdenka hovorí: „Nič ma nezastraší ani vietor, čo prihnal husté mraky, viem, že za nimi je moje milované Slnko.“

Pod krížom ostávame stáť, nechceme odísť. Naše oči adorujú tak bolestný, no zároveň ľaskou naplnený obraz milovaného Syna v matkinom náručí. Adorujeme telo, ktoré sa nám dáva za pokrm. Nie je to utópia, čosi nezmyselné. Je to tajomstvo viery. Sestra Zdenka sa často rozpomína na to, že jej povolanie byť sestrou Svätého kríža znamená zjednotiť svoj život s Ukrižovaným.

Mária, Matka siedmich bolestí, aj my všetci sme povolaní sviatostou krstu nasledovať Krista, znakom kríža vyznávame, že patríme Kristovi. Daj, aby sme mu ostali verní aj v čase skúšok, od ktorých život neušetrí nikoho z nás.

Siedma bolest: Ježiš, ktorého si s bolestou do hrobu položila

Pieseň: 7. Ďalšia bolest Matku / pri hrobe čakala, //
keď s telom Synáčka / rozlúčiť sa mala. //
Skutku lásky dar / učeník mu dal. //
Súcit v trápení / dušu pohladí. //
So Zdenkou skúsme tiež / zmierniť iným bolest.

Druhá bolest: Ježiš, s ktorým si do Egypta utekala

Pieseň: 2. Útek do Egypta / zdobený je vierou. //
Otec náš nebeský / chráni si vás s vervou. //
Zdenka skúsla / rôzne príkoria, //
Pán ju sprevádzal / v ťažkom väzení, //
tak boli spojení / v každom utrpení.

V Matúšovom evanjelii čítame: „*Jozef vstal, vzal za nocí dieťa i jeho matku a utiekol do Egypta.*“ (Mt 2,15)

Bl. Zdenka hovorí: „Boh je ustavičným svätým prijímaním pre dušu, ktorá vykonáva jeho vôľu.“

Bola noc a tma. Svätá rodina plná neistoty opúšťa Betlehem a vydáva sa na nie pokojnú cestu, ale na útek. Nepýtajú sa, nestážajú sa, ale mlčky plnia Božiu vôľu. Sestra Zdenka vedela vo svojom živote mlčať, v tom nachádzala silu i dôveru, aj pri krutých výsluchoch spojených s násilím a mučením mlčať.

Mária, Matka siedmich bolestí, nauč nás mlčať, nauč nás vyhýbať sa stážovaniu, že doba i ľudia sú zlí. Nauč nás vnímať hodnotu aj tejto bolesti, ktorá nás pozýva k tichej dôvere, že tým, ktorí milujú Boha, všetko slúži na dobre.

Tretia bolest: Ježiš, ktorého si s bolestou tri dni hľadala

Pieseň: 3. Tu v Jeruzaleme / Syna si hľadala, //
bolestná chvíľa ti / tam celkom nastala. //
Si sa tešila, / keď si Synáčka //
v chráme zbadala, / mocne objala. //
Zdenka tiež do chrámu / hľadať Ho chodila.

Evanjelista sv. Lukáš píše: **Ked' ho Jozef a Mária zazreli, stípli od údivu a Matka mu povedala: „Syn môj, čo si nám to urobil? Pozri, tvoj otec i ja sme tá s bolestou hľadali!“** On im odpovedal: „Prečo ste ma hľadali? Nevedeli ste, že mám byť tam, kde ide o môjho Otca?“ Ale oni nepochopili slovo, ktoré im hovoril. (Lk 2, 48 - 51)

Bl. Zdenka hovorí: „Kto veľmi miluje, prestáva trpieť.“

Sestra Zdenka mala hľadajúcu dušu. Posilu pre každodenné obety nachádzala v prijímaní Eucharistie. Zo stretnutia so sviatostným Ježišom čerpala nádej i úsmev na tvári. Vyhľadávala jeho prítomnosť a nechala sa nou premieňať.

Mária, Matka siedmich bolestí, ved' naše rodiny k spoločnej modlitbe, obnovuj v nás túžbu nájsť ťa v prijímaní sviatosti. Pomôž mnogým matkám a otcom hľadajúcich svojich synov a dcéry, aby sa im vrátili do domu Otca, ktorý nás všetkých chce objať svojím milosrdenstvom.

Štvrtá bolest: Ježiš, ktorý sa s tebou stretol na krízovej ceste

Pieseň: 4. Na krízovej ceste / bolestné stretnutie //
Matičky so Synom, / ukrutne zmučenom. //
Syn tvoj premilý, / trpel za viny, //
ktoré hriechami / sme spôsobili. //
I Zdenka sa stretla / s bolestami Pána.

Prorok Izaiáš už v Starom zákone predpovedal: „**On vzal na seba naše bolesti, našimi hriechmi sa obťažil.**“ (Iz 53,4)

Bl. Zdenka hovorí: „Každý z nás musí roviazať uzol bolesti a utrpenia.“ Mária stretáva svojho Syna na krízovej ceste. Hľadí ticho na bolest, nechce nič, len byť blízko pri ňom. Sestra Zdenka mala rada ľudí, zvlášť trpiacich, chorých, opustených a prenasledovaných. Svoj krátke život využila naplno

a venovala sa každému blíznemu s láskou, ktorá všetko prekoná, všetko dúfa, všetko pretrpí, všetko vydrží, nie iba niečo.

Mária, Matka siedmich bolestí, nauč nás stáť blízko pri trpiacich, osuší ich slzy načúvaním ich potrieb a možno iba byť s nimi v ich žiali, dodat im povzbudenia, darovať úsmev i nežnosť. Uč nás tomu, Matka krásneho milovania.

Piata bolest: Ježiš, ktorého si videla na kríži umierat'

Pieseň: 5. Na kríži visí Pán, / Matička hľadí naň. //
Počuje posledné / slová tie láskavé. //
Smäď On po nás mal, / odpustenie dal. //
Otca uzmieril, / Matke nás zveril. //
Aj Zdenka stýraná / krízu bola verná.

V Jánovom evanjeliu čítame: „**Ked' Ježiš uzrel matku a pri nej učeníka, ktorého miloval, povedal matke: „Žena, hľa, tvoj syn!“ Potom povedal učeníkovi: „Hľa, tvoja matka!“ A od tej hodiny si ju učeník vzal k sebe.**“ (Jn 19, 25 - 27)

Bl. Zdenka hovorí: „On teba necháva íšť už po vyšliapanej ceste.“ Hľadiac na kríž ktosi povedal: „Takto treba rozumieť láske!“ A Ježiš ani na kríži na nás nezabúda, každému z nás osobne hovorí: „Hľa, tvoja matka!“ Sestra Zdenka uprostred utrpenia a pobytoch vo väzniciach nestratila záujem o iných, so zanietením počúvala bolestný príbeh spoluženkyne - pani Heleny. Zdenkin jemný súcit, otvorené srdce a odpustenie tým, ktorí jej ublížili, veľmi zapôsobili na pani Helenu. Aj sestra Zdenka akoby prozreteľnostne otvorila svoje srdce a hovorila, čo všetko zakúsila a zažila pri násilnom vypočúvaní. Toto bolo svedectvo vieri.

Mária, Matka siedmich bolestí, nedaj, aby sme utekali od kríža tvojho Syna, ved' on prvý prešiel a ukázal nám cestu. On nás už necháva kráčať len po vyšliapanej ceste.